

משה הנעמי: מרטין

העֵיף עֲפִיפוֹנִים אֶל הַשָּׁמַיִם לְבַקֵּשׁ שָׁם אֶל רְחוּק, נוֹרָא, לְקַשֵּׁר עִמּוֹ קְשָׁרִים. וּבִינָתַיִם עֲבְרוּ הַרְבֵּה שָׁנִים וְלֹא קָרָה	מָרְטִין בּוֹבֵר הִיָּה מְכַשֵּׁף. עִם זָקֵן כָּזֶה, עִם מִבְּטִים. עִם שֵׁם שֶׁמְצַלְצֵל כְּמָרְטִין לוֹתֵר. עִם גְּרַמְנִיָּה מְאַחֵר וְעִם
דָּבָר. וְהוּא הַמְּשִׁיךְ לְכַתֵּב סְפָרִים מִפְּחִידִים, מוֹסֵד־בִּיאֲלִיקַיִם, עִם שְׂבוּשֵׁי הַדְּפוּס הַרְגִילִים. אֲבָל גַּם אִזּוֹ הָאֵל לֹא נִתְגַּלָּה.	אָרֶץ כְּנַעַן מְלֻפְנִים. וּבֵית גְּדוֹל וּמִסְתוּרִי, מְקַף פְּרָחִים. מָרְטִין בּוֹבֵר גָּר בִּירוּשָׁלַיִם בְּבֵית גְּדוֹל מְקַף צְמָחִים.
עַל כֵּן חָשַׁב חָשַׁב חָשַׁב, מִצָּא: אֱלֹהִים שֶׁלְּנֹו מִסְתַּתֵּר, מִשְׁחָק אֲתָנֹו מִחִבּוּאִים. מָרְטִין, צִעְקוֹ הָאֲנָשִׁים,	בַּיּוֹם הִיָּה מוֹזֵג מִיַּם רוֹתְחִים בְּסִתֵּר מְרַתְפוֹ, וּמְעַרְבֵּב, מִשְׂבִּיעַ הַשְּׂבָעוֹת, עוֹשֶׂה קְסָמִים. וּבְלִילוֹת, כְּשֶׁאִישׁ אֵינוֹ עִם לֵב.

כֵּל זֶה לֹא יוֹעִיל, לֹא מְבִינִים,
מָה אַתָּה אוֹמֵר—אֵל מִסְתַּתֵּר,
רוֹצִים לְרִאוֹת, אָמְרוּ הָאֲנָשִׁים,
לְמַשֵּׁשׁ, לְשִׁמְעַ, לְדַבֵּר.

וּמָרְטִין הִסְתַּתֵּר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ
וּבְלִילוֹת הַעֵיף עֲפִיפוֹנִים
אֶל שָׁמַי יְרוּשָׁלַיִם הַגְּדוֹלִים
לְבַקֵּשׁ שָׁם אֶת הָאֱלֹהִים.